

Tuomas Yläjuurakko

Tuomittu

Yksilö vastaan yhteisö

Tuomittu

Yksilö vastaan yhteisö

Järkevät ihmiset ovat yhtä mieltä siitä, että ainoa oikeudenmukainen menetelmä on tutkia todisteita molemmilta puolilta, sekä kiistellyn teorian puolesta että sitä vastaan. Sillä tavalla päästään selville totuudesta.

Herätkää! 8.4.1974 s.5

Tuomas Yläjuurakko

TUOMITTU

Yksilö vastaan yhteisö

Versio 02

Copyright © 2014 Tuomas Yläjuurakko

Kustantaja:

BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja:

BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-286-858-9

SISÄLTÖ

Lukijalle -----	7
Jorma saa Raimon elämäkertakirjan -----	9
Raimon aiempi kirje -----	15
Pekan mielipide kirjasta -----	29
Raimo kutsutaan oikeuskomitean kuultavaksi -----	36
Raimon kirje veljilleen -----	39
Raimo pyytää apua ylemmältä taholta -----	45
Kirje Janne Palolle -----	47
Raimo erotetaan -----	56
Valmistautuminen valituskomitean istuntoon -----	59
Valituskomitea -----	64
Kertaus valituskomitean istunnosta -----	84
Äiti ja erottamisen seuraukset -----	91
Kirjeenvaihtoa Seuran kanssa -----	111
Kirjan saamaa palautetta -----	119
Uusi elämä -----	130
Nostalgiairetki -----	134
Vuosi erottamisesta -----	149
Popi Poppe Poppeli -----	160
EROTTAMISTA EDELTÄVÄ AIKA -----	169
Vanheneva äiti -----	169
Kirjeenvaihtoa äidin auttamisesta -----	174
Äidin uusi elämä -----	185
Kirjeenvaihtoa Jorman kanssa -----	187
Kirjeenvaihtoa Pekan kanssa -----	214
TUTKIELMIA -----	281
Jehovan todistajat väärä profeettako? -----	281
Veri ja veren aineosat -----	291
Suhtautuminen varoituksiin -----	309
Vuosi 607 eaa. tai 587 eaa. -----	322
Seitsemänkymmentä vuosiviikkoa -----	336
”Viimeiset päivät” -----	345

Ilmestyskirjan tapahtumat -----	351
Raamatun loppusanat -----	362
VARTIOTORNIN TUTKIELMIA -----	363
<i>Osoittaudu Kristuksen aidoksi seuraajaksi</i> -----	364
<i>Miten - - selviytyä lannistuneisuudesta?</i> -----	376
<i>Rakasta vanhurskautta kaikesta sydäimestäsi</i> -----	390
<i>Havaitsetko Jumalan ohjauksesta kertovat todisteet?</i> -----	396
<i>Tee ratkaisuja jotka tuottavat kunniaa Jumalalle</i> -----	403
<i>"Hengen hedelmät" kirkastaa Jumalaa</i> -----	408
<i>Miten voit "menestyä tielläsi"?</i> -----	413
<i>Seuraatko Jehovan rakkaudellista opastusta?</i> -----	418
<i>Annatko Jehovan olla osanasi?</i> -----	421
<i>Juokse kilpajuoksu kestäväänä</i> -----	424
<i>Miten ihmiset voivat nykyään "olla täydellisiä"?</i> -----	430
Epilogi -----	432
Henkilöt -----	437
Lähdeluettelo -----	438

Lukijalle

Kirja on jatkoa elämäkertakirjalle *Lyö maahan ... Vakaumus vastaan muu maailma* kertoen niistä tapahtumista, jotka seurasivat kirjan julkutulemistä. Tuo kirja kertoi Raimo Riekkisen elämästä Jehovan todistajana. Hän kertoi kirjassaan ensin niistä syistä, jotka johtivat hänen isänsä Jehovan todistajien yhteyteen. Kasvatuksen myötä myös hänestä tuli vakaumuksellinen Jehovan todistaja, joka omisti elämänsä tämän vakaumuksen julistamiseen paikkakunnalla, jolla oli tarve julistustyötä tekevästä. Näistä vuosista hän kertoi myös kirjassaan, kuten myös siitä, miten vuosien myötä opetuksia jouduttiin muuttamaan. Kiireellisyys oli hallinnut julistustyötä, koska nykyisen maailman loppu oli tulossa vain muutaman vuoden kuluttua siitä kun hän oli tälle paikkakunnalle muuttanut. Vaikka tuota sanomaa julistettiin maailmanlaajuisesti monin eri julkaisuin Jumalan paljastamana ja johtamana, ei maailman loppua silti tullut. Sitä ei tullut juuri silloin, mutta lähellä se kuitenkin on, ja niinpä tämä selitys tyydytti useimmat sanoman julistajat, kuten myös Raimon. Epäilyksen siemen tästä kuitenkin jäi itämään Raimon kuten monien muidenkin mieliin. Lopulta hän luopui vanhimman tehtävästään seurakunnassa, jotta ei olisi aiheuttanut ristiriitoja vanhimmiston keskuudessa. Lisääntyneen vapaa-ajan myötä oli nyt tilaisuus perehtyä laajemmin Jehovan todistajien oppihistoriaan ja mahdollisuus toteuttaa pitkäaikainen haave elämäkertakirjan kirjoittamisesta.

Tämä kirja kertoo, miten tuo elämäkertakirja avoimen rehellisenä kertomuksena elämästä Jehovan todistajana ei miellyttänyt Raimon veljiä, joille hän oli kirjan lähettänyt. He tulkitsivat kirjan Jehovan todistajien herjaamiseksi ja siksi käynnistivät oikeustoimet Raimoa vastaan. Heidän antamiensa tietojen perusteella Raimo kutsuttiin oikeuskomiteaan, vaikka oikeuskomitean jäsenet itse eivät olleet vielä tutustuneet kirjaan. Lopulta se erotti hänet Jehovan todistajien uskonnollisesta yhteisöstä. Raimo valitti saamastaan tuomiosta.

Miten valituskomitea käsitteli valitusta ja miksi se päättyi hylkäämään valituksen? Oliko Jehovan todistajien uskomusten mukainen kuolemantuomioon verrattava tuomio oikeutettu? Onko myös täydelli-

nen karttaminen lähiomaisten taholta oikeutettua ja raamatullisesti perusteltua? Suhtautuvatko Jehovan todistajat henkilötietolakiin siltä osin sen vaatimalla tavalla, mikä koskee oikeuskomiteoiden pöytäkirjoja, joihin on kirjattu eronneiden ja erotettujen eron syyt? Lukija tehköön omat johtopäätöksensä.

Kirja kertoo myös siitä kirjeenvaihdosta, jota Raimo kävi usean vuoden ajan veljiensä kanssa niistä asioista, jotka alkoivat vahvistaa heränneitä epäilyksiä uskontokunnan opetuksia kohtaan. Koska veljekset jättivät huomiotta hänen lainaamansa kohdat näistä opetuksista, joutui hän toistamaan niitä yhä uudelleen, koska niiden merkitys ja todistusarvo oli hänelle hyvin suuri. Hän oli aina luottanut opetukseen Jumalalta tulleen opetuksena.

Kirjeenvaihdon innoittamana Raimo teki omia tutkimuksiaan ja kommentoi viikoittaisia *Vartiotorni* -lehden opetuksia. Niitä hän lähetti veljilleen. Heidän suhtautumisensa hänen tekemiinsä havaintoihin, johtopäätöksiin ja tutkimuksiin oli kuitenkin niin tuomitsevaa, että veljesten välit alkoivat viiletä, katketen lopulta kokonaan. Tästä johtuen oli ymmärrettävää, että he eivät suhtautuneet myönteisesti myöskään Raimon heille lähettämään elämäkertakirjaan.

Oliko Raimo harhautunut niin vakavasti pois Raamatun totuudesta, että oli oikein tulkita se kapinaksi itseään Jumalaa vastaan? Oliko erottaminen ja kartettavaksi joutuminen niin ollen oikeutettu toimi estämään näiden näkemysten leviäminen, jos ne kerran todettiin Jumalan paljastamien totuuksien vastaisiksi? Vai olivatko nämä totuudet sittenkään Jumalan paljastamia ja oliko erottamien vain varoitus muillekin uskontokunnan jäsenille, ettei itsenäinen ajattelu ole suotavaa, koska se vaarantaa yksimielisyyden, sillä mitäpä siitä tulisi, jos jokainen ajattelisi omilla aivoillaan? Sitä lukijan on syytä myös pohtia.

Kuten ensimmäisessä kirjassa niin on tässäkin kirjassa mainittujen henkilöiden nimet on muutettu ja paikkakunnat jätetty kertomatta heidän yksityisyytensä suojelemiseksi.

Tuomas Yläjuurakko vuonna 2014

Jorma saa Raimon elämäkertakirjan

Ovikello soi jo toistuvasti, kun Tuuli esiliinaan käsiään pyyhkien kii-ruhti avaamaan ovea. Ovella oli postimies.

- Teille on paketti. Voisinko saada kuittauksen tähän, pyysi posti-mies ja antoi Tuulille kynän ja paperin, johon kuittaus tuli kirjoittaa.

- Kiitos. Tämähän on hyvää palvelua, kun ei tarvitse sitä tulla sieltä postitoimistosta hakemaan.

- Jos ette olisi olleet kotona, niin sitten siinä tapauksessa tämä olisi pitänyt sieltä hakea.

- Tähänkö, kysyi Tuuli ja osoitti paikkaa johon arveli kuittauksen tulevan.

- Siihen juuri, vastasi postimies ja piteli pakettia, jonka päällä Tuuli kirjoitti kuittauksen.

- Kiitos hyvästä palvelusta.

- Näkemiin, sanoi postimies ja sulki oven.

Tuuli alkoi tutkia saamaansa pakettia ja huomasi, että se oli osoitet-tu Jormalle, hänen miehelleen. Se oli tullut Raimolta, Jorman veljeltä. Hän lähti viemään sitä heidän rivitaloasuntonsa toisessa kerroksessa olevaan työhuoneeseen, jossa Jorma kirjoitti puhettaan illalla olevaan Jehovan todistajien kokoukseen.

Jorma ja Tuuli Riekkinen olivat muuttaneet Ruotsiin Jorman työ-paikan perässä. Jorma oli kuitenkin menettänyt tämän työpaikkansa ja oli nyt kotona jäätyään työttömäksi. Myös Tuuli oli kotona, koska hä-nellä oli vapaapäivä osa-aikatyöstään, jota hän teki paikallisessa sai-raalassa. Jorman työttömyys oli ollut kova takaisku heidän Ruotsiin muutolleen, koska juuri hänen työpaikkansa säilymisen vuoksi he oli-vat sinne muuttaneet. Muutto oli ollut myös lasten elämään hyvinkin suuresti vaikuttava asia. Tyttäret olivat löytäneet puoliset sieltä ja muuttuivat sen myötä tämän maan kansalaisiksi. Nuoremman tytön haaveet kokoaikaisesta julistustyöstä olivat vaihtuneet perheen perusta-miseen ja lasten kasvattamiseen. Perheen poika, valmistuttuaan muu-rarin ammattiin, oli myös lähtenyt kotoaan omaan talouteensa saatuaan ammattinsa mukaista työtä. Hän sisartensa tavoin oli myös juurtumas-

sa tähän uuteen kotimaahansa, joka tarjosi hänelle nyt hyvän toimeentulon

- Raimo lähetti sinulle tällaisen paketin, kertoi Tuuli ja antoi pake-
tin miehelleen.

- Tietysti jotain luopiopropagandaa, mitäpä muutakaan se voisi olla. Tai nyt tiedänkin, siinä on tietysti se elämäkertakirja josta äiti kertoi ja jonka hän ja Pekkakin olivat juuri saaneet.

Raimo oli ollut sivussa uskontokuntansa toiminnasta epäilyksiensä vuoksi jo toistakymmentä vuotta. He olivat kirjoitelleet epäilyksien syistä hyvinkin paljon, mutta sen sijaan että se olisi lisännyt Jorman ymmärrystä näihin syihin, oli se katkaissut heidän välinsä lähes täysin.

Jorma alkoi avata pakettia. Sieltä löytyi muovikääreessä oleva vihreäkantinen paksu kirja ja kirje. Kirjettä lukiessaan hän huomasi pulssinsa nousevan.

[Jorma] hei

14.02.2012

Ohessa kirjoittamani elämäkertakirja. Olen kirjoittanut kirjan toisella nimellä ja myös kaikkien kirjassa esiintyvien nimet on muutettu, jotta en loukkaisi kenenkään yksityisyyttä.

Kirja on kertomus isän ja minun totuuden etsinnästä. Kipinä totuuden etsintään syttyi isän rintamalla ollessa. Pappi vieraili tuolloin katsomassa kotipitäjässä poikia ja kehotti heitä lyömään maahan idän saastan. Koska tämä oli meidän perheemme alku uskonnollisten kysymysten maailmaan, sai kirja tästä nimensä: Lyö maahan Tämä teema jatkuu aina meidän päiviimme saakka. Nyt me puolestamme lyömme maahan muiden uskontokuntien vääriksi kokemiamme opetuksia. Meille on muodostunut vakaumus, joka on: Vakaumus vastaan muu maailma, kuten kirjan otsikko edelleen kertoo.

Kuten Lukijalle osoitetussa luvussa kerrotaan: "Kirjan tarkoitus ei ole hyökätä Jehovan todistajien uskontokuntaa vastaan eikä väheksyä sen taitavasti johdettua toimintaa. Päinvastoin, kirjasta voi nähdä sen kiihkeän halun, jolla se on etsinyt totuutta." Lopputuloksena minun kohdallani on kuitenkin se, että uskoni on alkanut pettää tätä "Jumalan viestintäkanavana" esiintyvää uskontokuntaamme kohtaan, mikä sitten on vieraannuttanut meidät toisistamme. Se on hyvin valitettavaa, mutta toivon että kirjan luettuasi ymmärtäisit minua hieman paremmin. Ymmärtäisit, että asia on minulle vakava omantunnon asia, enkä voi siten toimia täysin sinun vakaumuksesi mukaan, koska se on minun omaatuntoani vastaan. Kuten olen sinulle useasti kirjoittanut, en väitä olevani oikeassa ja olen valmis muutta-

maan näkemystäni, jos se vain minulle vääräksi osoitetaan. Uskon, että haluat tehdä omalta osaltasi parhaasi, jos kirjan luettuasi toteat minun olevan täysin harhassa.

Kirjan tapahtumat perustuvat isältä ja äidiltä kuulemiini tapahtumiin. Isän ja äidin osalta kertomus on pääosin todellisiin tapahtumiin perustuva. Jotkin osat ovat kuvitteellisia, koska täsmällistä tietoa kaikista yksityiskohdista minulla ei ollut. Oman elämäni osalta kertomus on täysin todellisiin tapahtumiin perustuva.

Kirjoittaminen sinänsä oli erittäin hieno kokemus. Tekstiä alkoi tulla kuin itsestään, jostain tuolta jopa tiedostamattoman muistin syövereistä. Aivan kuin olisi ajassa siirtynyt taaksepäin näihin tapahtumiin ja tunnelmiin.

Kirja ei ole kirjallinen taidonnäyte, sen tunnustan, mutta se on minun elämän-tarinani jälkipolville. Kirjan kirjoittaminen noin teknisesti on tänä aikana varsin helppoa. On nämä tietokoneet ja internet, jonka kautta teksti oli helppo painattaa kirjaksi. Sinä, jolla tunnetusti on todellisia kirjallisia lahjoja, pistähän oma elämäkertasi työn alle. Kuten sanoin, se on jo sinänsä niin hieno kokemus, että älä jätä tätä mahdollisuutta käyttämättä. Varsinkin kun sinulla on tuota jälkikasvua, niin heidän hyödykseen isäpapan kokemuksia elämästä.

Ajattelehan miten arvokas kirja se meille olisikaan, jos isä olisi kirjoittanut oman elämäkertansa. Me lukisimme sitä nyt suurella mielenkiinnolla. Olenkin joskus työkavereitten kanssa asiasta puhuttaessa todennut, että todellisuudessa meillä kullakin pitäisi olla suorastaan velvollisuus kirjoittaa kirja elämästämme. Varsinkin niiden, joilla on lapsia. Lapsi saisi avata tämän kirjan vasta täytettyään 50 vuotta. Sitä ennen hän ei osaa vielä arvostaa isänsä mielipiteitä, ne ovat siihen asti hänelle vain joitain vanhanaikaisia jonninjoutavia jorinoita.

Kaikkien halukkaiden on myös helppo saada tällainen kirja. Esim. tämä minun kirjani on saatavissa osoitteesta www.bod.fi. Sieltä shopista hakien nimellä Yläjuurakko, kirja löytyy. Hintaa tulee tosin jonkin verran, mutta maksaa ne kirjat kaupassakin.

Mielenkiintoisia lukuhetkiä sinulle tämän kirjani parissa.

Terveisin [Raimo]

Jorman tunteet vaihtelivat puolelta toiselle, eikä hän oikein tiennyt mitä mieltä tästä kirjeestä olisi ollut. Pieni kateuden häivähdys kävi mielessä, koska hän oli aina pitänyt itseään kirjallisesti lahjakkaampana kuin veljeään. Minun se olisi pitänyt kirjoittaa, tämä sukumme elämäkerta, eikä Raimon, joka on sen tietysti värittänyt luopiopropagandallaan, päätteli hän harmissaan. Päätelmä sai vahvistusta kun hän luki edelleen muovikääreessä olevan kirjan takakannen tekstin:

Totuuden etsintä on kiehtovaa ja jännittävää kuin minkä tahansa aarteen etsintä. Tämän aarteen löytäminen on kiehtonut ihmisiä kautta vuosisatojen. Etsijät uskovat sen ratkaisevan ihmiskunnan ongelmat. Onko se löydettävissä?

Ovatko Jehovan todistajat ainoana uskontokuntana löytäneet sen? Tähän johtopäätökseen tulee kirjan kertoman perheen isä. Miksi perheen poika alkaa kuitenkin epäillä isänsä löytämän aarteen aitoutta?

Kirja on romaanin muotoon kirjoitettu elämäkerta isän ja pojan totuuden etsinnästä. Kertomus pyrkii osoittamaan syyn totuuden etsintään, kuten myös syyn epäillä löydettyä totuutta. Se perehdyttää lukijan Jehovan todistajien teologiaan ja heidän oppihistoriaansa ainutlaatuisen yksityiskohtaisesti. Se havahduttaa huomaamaan, miten suuri vaikutus tällä teologialla on ihmisen elämään. Kuten myös sen, mitä ongelmia seuraa siitä, jos usko alkaa pettää.

(Lyö maahan ... Vakaumus vastaan muu maailma, v.2011 takakansi)

Asia alkoi varmistua Jormalle. Raimon tarkoitus on mitä ilmeisimminkin ensin herättää epäilyksiä Jehovan todistajien opetuksia kohtaan ja sitten ryhtyä herjaamaan koko Jehovan järjestöä. Mitäpä se muutakaan voi olla, koska hänen kirjeensäkin, joita minulle on lähettänyt, sen aivan selvästi osoittaa. Minä en ala myrkyttämään mieltäni tuolla kirjalla, se on aivan varma, vakuutteli Jorma itselleen ja laittoi kirjan muovikääreessään vaatekaapin ylähyllylle vaatteiden alle. Taitaisi olla parasta hävittää koko kirja, ettei se vain joudu väärin käsiin ja saa aikaan vaarallisia epäilyksiä, jotka voivat tuhota koko uskomme.

- Se kirjako siellä paketissa oli, kyseli Tuuli tultuaan keittiöstä työhuoneen ovelle.

- Arvasin aivan oikein, sehän se oli.

- Näytähän minullekin millainen se on.

- Panin sen tuonne kaappiin avaamattomana. Ei me sitä lueta, se on aivan varma. Kyllä sen arvaat miksi Raimo sen kirjoitti. Kansitekstistä jo voi nähdä, mikä tuon kirjan tarkoitus on. Tarkoitus on herjata Jehovan järjestöä, ja miksi? Raimo on katkera, kun kaikki asiat eivät ole tapahtuneet hänen haluamallaan tavalla. Hän haluaa kostaa omat väärinymmärryksensä ja siten hän kapinoi itseään Jehovaa vastaan. Se on vakava asia, jota hän itse ei kykene näkemään, koska Saatana on sokaissut hänet. Hän herjaa järjestöä kavalilla valheilla, joita hän Saatanan sokaisemana ei tajua valheiksi. Kuvittelee tietysti olevansa viisaampi kuin hallintoelin, joka on Jehovan ohjauksessa.

- Uskomatonta! Minä pidin häntä tunnollisena ja rehellisenä seurakunnan vanhimpana silloin kun häneen tutustuin. Miksi hänelle on käynyt näin, sitä on kyllä vaikea ymmärtää. Mutta eikö olisi kuitenkin syytä lukea tuo kirja, ennen kuin lähdemme sitä moittimaan, kysyi Tuuli ja katsoi Jormaa vetoavasti.

- Meinaat, että myrkkyy on syytä ensin maistaa, ennen kuin uskoo, että se vahingoittaa jopa tappaa? Muistathan sinä, miten meitä on neuvottu suhtautumaan luopioiden näkemyksiin!

- Eikö sinulla kuitenkin olisi velvollisuus auttaa veljeäsi näkemään ne valheet, jotka ovat saaneet hänet epäilemään totuutta?

- Olen sitä kyllä yrittänyt, mutta se on aivan turhaa. Sinä et ole perillä siitä, miten häntä olen yrittänyt auttaa, joten älä siitä suotta kanna huolta, vakuutteli Jorma tuntien kuitenkin omantunnon pistoksen siitä, ettei ollut pystynyt kumoamaan veljensä epäilyksien syitä.

- No jos niin on, niin mitäpä siinä sitten voi enempää tehdä, totesi Tuuli ja palasi keittiöön.

Jorma jäi pohtimaan tuota auttamisvelvollisuuttaan ja alkoi etsiä sitä koskevaa aineistoa tietokoneeltaan, jonne oli ladannut Seuran CD-levyllä olevat julkaisut. Hetken etsittyään hän löysi mitä parhaiten tähän tilanteeseen sopivan kohdan:

Mitä sinä siis teet, jos eteesi tulee luopioiden opetusta - ovelaa järkeilyä - joka väittää, että se mitä uskot Jehovan todistajana ei ole totuus? Mitä esimerkiksi teet, jos saat kirjeen tai jonkin julkaisun ja avattuasi sen huomaat heti, että se on joltakulta luopiolta? Saako uteliaisuus sinut lukemaan sen vain nähdäksesi, mitä sanottavaa hänellä on? Voit jopa järkeillä: 'Ei se vahingoita minua; olen niin vahva totuudessa. Ja sitä paitsi jos meillä on totuus, meillä ei ole mitään pelättävää. Totuus kestää kokeen.' Jotkut, jotka ovat ajatelleet tällä tavoin, ovat ruokkineet mieltään luopioiden järkeilyllä ja ovat joutuneet vakavien epäilysten ja epäroinnin valtaan. - -

Mutta olettakaamme, että olemme saarnaamassa hyvää uutista ja ihmiset herättävät samanlaisia kysymyksiä tai vastaväitteitä kuin vastustajat? Tietysti jos puhuteltava ei ole vilpiton ja haluaa vain väitellä, on yleensä parasta lopettaa keskustelu lyhyeen ja siirtyä seuraavalle ovelle. Mutta mitä voidaan tehdä, jos joku kysyy vilpittömästi joistakin luopioitten esittämistä väitteistä? Ensiksi voimme kysyä, mikä asia varsinaisesti askarruttaa häntä. Kysymyksessä voi olla vain yksi tai kaksi seikkaa. Silloin voimme pysyä niissä ja vastata Raamatun ja Seuran julkaisujen avulla sekä sen perusteella, mitä rehellisesti tiedämme aiheesta.

Meidän ei tule päätellä, että meidän tulisi lukea panettelua ja puolitotuuksia täynnä oleva kirja tai kirjanen voidaksemme kumota vastustajien väärät väitteet ja opetukset.

(Vartiotorni 15.3.1986 s.22-24)

- Kuulehan miten meitä on opastettu tällaisia tilanteita varten, pyysi Jorma menemällä keittiöön ja lukien tulostamastaan paperista tämä löytämänsä kohdan.

- Eikö Raimo sitten ole mielestäsi vilpiton, sellainen jolle voi vastata niihin häntä vaivaaviin kysymyksiin, joista hän on sinulle kirjoittanut?

- Minä olen kyllä vastannut hänelle, mutta ne vastaukset eivät riitä hänelle. Hän haluaa vain väitellä ja vääntää valkoisen mustaksi väen väkisin.

- Miksi hän tekee niin, oletko päässyt siitä perille?

- Joku henkilökohtainen loukkaantuminen siellä saattaa olla takana. Tai hänelle on noussut päähän se, kun hän on saanut työpaikassaan tunnustusta työstään, ja nyt hän kuvittelee olevansa muita viisaampi näissä uskonasioissakin. Häneltä puuttuu nöyryyttä tunnustaa olevansa harhassa. Auttaminen on tällöin hyvin vaikeaa, jopa mahdotonta. Kysessä ei ole vain ”*yksi tai kaksi seikkaa*”, jotka häntä askarruttaa, vaan hän epäilee koko Jehovan järjestöä vääräksi profeetaksi.

- Onko hän todella sanonut sinulle niin, että Jehovan järjestö on väärä profeetta?

- Kyllä on. Lähetti monisivuisen selostuksen siitä, miksi hän uskoo niin (kts. s.281). En minä sitä viitsinyt edes lukea. Enkä minä ole viitsinyt sinulle edes kertoa kaikkea siitä, mitä hän on kirjoittanut. Mutta siitä voit olla varma, että parhaani olen tehnyt hänen auttamisekseen.

- Niin kyllä minä sen uskon, ja parempi onkin ettet ole suotta kertonut minulle niistä Raimon kirjoituksista. Nyt ymmärrän täysin tuon *Vartiotornin* opastuksen siitä, mitä pitää tällaisessa tilanteessa tehdä. Eikö niin, että se kirja on syytä heti hävittää, siitä saattaa tulla vaikka demoneita meitä kiusaamaan?

- Niin minä aioinkin tehdä, tunnusti Jorma.

Ruokailun jälkeen Jorma alkoi pohtia, tulisiko hänen tehdä vielä jo-

tain muuta tuon Jehovan järjestöä herjaavan kirjan vuoksi kuin vain hävittää se. Raimon tekstit ovat hyvin vaarallisia niille, jotka eivät ole vielä lujasti kiinni totuudessa. Hänen mieleensä tuli se viimeinen kirje, jonka hän veljeltään oli saanut. Hän avasi sen tietokoneensa näytölle saadakseen varmistuksen Raimon luopiohenkisyysdestä. Jospa tämä selventää sitä, mitä nyt olisi viisasta tehdä, päätteli Jorma alkaessaan lukea kirjettä.

Raimon aiempi kirje

Raimo 11.12.2011 > Jorma 07.12.2011, 04.08.2011

Erityinen kiitos vastauksestasi.

Heti aluksi oli mukava lukea, että äidin asioita ollaan saattamassa paremmalle tolalle. Oli myös rohkaisevaa todeta se, että olemme samoilla linjoilla sen suhteen, miten äitiin tulisi suhtautua. Eiköhän se tilanne siitä ala vähitellen parantua, vaikka ikävä tosiasia onkin se, että iän myötä tilanne väkisinkin tulee pahemmaksi. Kunhan tuo henkinen puoli vain vahvistuisi myönteisemmän ajattelun puolelle, silloin olisi helpompi tulla toimeen heikkenevän fyysisen puolenkin kanssa.

Apua antavilta vaaditaan tietysti pitkämielisyyttä, kärsivällisyyttä ja lempeyttä, jotka ovat juuri rakkauden ilmenemistapoja. Niin koettelevaa kuin se saattaakin olla, on se samalla testi meille itse kullekin, jolla voimme mitata omaa tasoamme hengenedelmien ilmaisemisessa. Apua tarvitsevan puutteet, jopa epäystävällinen käytös ei anna meille oikeutta olla osoittamatta rakkauttamme. Tällöin tulee oppia toimimaan autettavan ehdoilla, eikä tyrkyttää vain omaa tapaamme ja pitää sitä ehtona avun antamiselle.

Paitsi että kerroit näistä huolestuttavista äidin asioista, niin ansaitset erityiskiitoksen vastauksestasi myös minun hengellistä tilaani koskeviin asioihin. Aistin kyllä sen, että tekstini ärsyttää sinua. Se puolestaan ei ole lainkaan mieltä ylentävä havainto. Toteat tämän ajatustenvaihtomme olevan sen saman kertaamista, jota on vattottu monta kertaa aiemminkin. Näistä uskonasioista kirjoittaminen on siis aivan ilmeisesti sinulle hyvin vastenmielistä ja koet sen täysin turhaksi. Mutta silti kuitenkin vastasit. Joten erityiskiitos sen vuoksi.

Jos minua parempaan suuntaan haluat auttaa, tämä sinun asenteesi ei ole oikea asenne. Eikö sinun tulisi kiittää minua siitä, että haluan pysyä opetusten tasalla? Kuten myös siitä, että tutkin aktiivisesti Raamattua varmistuakseni saamastamme opetuksesta, "pitikö kaikki paikkansa" (Apt.17:11) ja "ovatko ne Jumalasta" (1.Joh.4:1). Raamatun mukaan tämä on meidän velvollisuutemme, joten siihen meidän tulee toimiamme kannustaa.

Herätkää! 1.2011 s.28,29

Raamatussa varoitetaan uskomasta "joka sanaan" (Sananlaskut 14:15). Sen sijaan siinä kehoitetaan "varmistumaan kaikesta" eli koettelemaan kuultuja asioita ennen kuin uskoo niihin (1.Tessalonikalaisille 5:21). Miksi näkemyksiään tulisi tarkastella ja koetella? Koska valheeseen perustuva usko on silkkaa itsepetosta. Jotkut muinaisen Beroian kaupungin jalomieliset asukkaat näyttivät hyvää esimerkkiä oikeanlaisen uskon hankkimisesta. Vaikka he vilpittömästi halusivat uskoa, mitä kristityt lähetystyöntekijät heille opettivat, he ottivat asiakseen "tutkia huolellisesti päivittäin Raamatun kirjoituksista, olivatko nämä asiat niin". (Apostolien teot 17:11.) - -

Entä jos saa selville jotain, mikä näyttää olevan ristiriidassa omien syvään juurtuneiden näkemysten kanssa? Pitäisikö se sivuuttaa? Ei tietenkään. Joskus voi olla erityisen järkevää harkita sellaisia voimakkaita todisteita, jotka näyttävät olevan vastoin sitä, mihin uskoo. Raamatussa Jumala lupaa palkita vilpittömät totuuden etsijät antamalla heille tietoa, tarkkanäköisyyttä ja ajattelukykyä (Sananlaskut 2:1-12).

Kuten olet huomannut, asiat alkavat selvitä kunhan niistä vain keskustellaan. Äidinkin tilanne ja suhde [Pekan] perheeseen näyttää vallan toisenlaiselta, kun kuulimme [Pekan] kertomuksen asiasta. Eikö olisi ollut vallan outoa meidän taholtamme, jos olisimme puolustaneet fanaattisesti äitiä ja ryhtyneet syyttämään [Pekkaa], jopa kieltäytyneet lukemasta hänen kertomustaan tapahtumista?

Jotta ymmärtäisimme toisiamme puolin ja toisin pyytäisin täsmennystä seuraaviin kohtiin, jotka kirjoitit:

> Toisaalta en halua myydä periaatteitani suostumalla lukemaan "vaihtoehtoista totuutta" näin hienosti ilmaistuna. Jos se kuitenkin on sinun ehtosi välien palautumiselle, olen pahoillani.

Eikö tämä sinun jyrkän kielteinen suhtautumisesi ole täysin sen vastaista, miten meitä opastetaan toimimaan? Kirjoitin sinulle tästä vakavasta asiasta 7.8.2011 vedoten paitsi Raamattuun (Matt.7:12; 1.Piet.3:15,16), niin myös Vartiotorneihin (15.6.2011 s.22; 15.1.1999 s.21-). Et kuitenkaan vastannut tähän vetoomukseeni.

Vartiotorni 15.6.2011 s.22 (lainaus kirjeestä 7.8.2011)

Millaisen lääkärin luo mieluiten menisit, kun olet sairas? Sellaisenko, joka kuuntelee sinua vain vähän aikaa ja kirjoittaa nopeasti reseptin, jotta voisi ottaa vastaan seuraavan potilaan? Vai kääntyisitkö ennemmin sellaisen lääkärin puoleen, joka kuuntelee sinua keskeyttämättä ja selittää sitten, mistä vaivasi saattaa johtua ja miten sitä on mahdollista hoitaa?

Vanhimmat voivat samoin kuunnella hengellisesti sairasta ja lääkittää hänen haavojaan. - - Vanhimmat saavat tosiaan aikaan paljon hyvää, jos he kuuntelevat sai-

Jossain yhteydessä olimme päätyneet siihen -- että tieteiden kuningatar oli filosofia. -- Jos nyt niin halutaan, niin onhan kyllä opin ala, jolla Kuningatar Filosofia nöyrytyy palvelijattareksi, akateemisesti puhuen aputieteen eli sivuaineeksi, ja se on teologia.

Tohtori Faustus, Thomas Mann v.1947

Puolueeton Jumalan sanan tutkiminen ja sen vertaaminen Jehovan todistajien opetuksiin ja menettelyihin todistaa, että Jumalan henki todella tukee heitä ja että hän käyttää heitä välikappaleenaan totuuden julistamiseksi nykyään. Mutta kaikkia ihmisiä, jotka rakastavat totuutta, kehoitetaan tutkimaan tätä väitettä, että Jehovan todistajilla todella on totuus.

Vartiotorni 1.7.1979 s.20

Kirja on jatkoa elämäkertakirjalle Lyö maahan ... Vakaumus vastaan muu maailma. Onko Jehovan todistajan sopivaa tutkia tuota väitettä, "että Jehovan todistajilla todella on totuus"? Miksi siitä seurasi kuolemantuomioon verrattava tuomio, kun kirjan päähenkiö teki niin? Kirja kertoo niistä systistä ja taustoista, mitkä johtivat tähän tuomioon.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi